

World Goodwill

NYHETSREVY

Nr 1 2003

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen. Utkommer med 3 nr per år. Artiklarna skrivna av våra medarbetare om inte annat anges.

Hjärtat känner inga gränser

Överallt i världen är folk på rörlig fot i en strävan efter ett bättre liv i ett annat land. Det finns många anledningar till detta, från krig, öbelvälde och politiskt förtryck till hunger, mankerande sociala system och fattigdom. Historien igenom har tidvatensvågen av folkvandringar stigit och sjunkit över jordens yta. Men nu, i nationalstatens tidsålder, står markanta hinder - statsgränser - i vägen för sådana rörelser, och det finns en del tecken som tyder på, att dessa hinder växer sej allt högre.

Just förekomsten av nationella gränser har gett upphov till många och djupa frågor: frågor om nationell identitet och kultur; om nuvarande fördelning av pengar och makt i världen och om de turbulenta effekterna av globaliseringen. Den senare förekomsten innebär att pengar, varor och idéer virvlar runt jordklotet i våldsamt fart. Ändå stannar den yttersta kontrollen över dessa rörelser i stor utsträckning hårdnackat kvar hos ett litet antal stater, och i händerna på en liten grupp inom dessa stater. Och när folk försöker komma med i den här rotationen, finner de att många nationsgränser är mer eller mindre omöjliga att forcera, utom för ett fåtal utvalda.

Varför vakar staterna så svartsjukt över tillträdet till deras samhällen? Det finns två huvudsakliga skäl till detta. Det första är ekonomiskt, eftersom regeringarna oroar sej för att invandrare och flyktingar kommer att kosta mer pengar än de bidrar med. Det andra är kulturellt, när en djupt rotad fruktan för och misstron mot andra dyker upp i oro över att den nationella kulturen ska urvattnas. Men båda dessa problem kan ses i ett positivt ljus. Ett antal studier visar, att invandrare inte tär på de ekonomiska resurserna. Och kulturer berik-

kas ofta genom korsbefruktnings, som popmusiken och filmen visar. Det finns ett tredje skäl, som fått ökad betydelse sedan den 11 september 2001, nämligen tryggheten. Men medan det bara är förnuftigt att öka vaksamheten i de legitima kontrollerna av identiteten och skälet till inresan, är det farligt att utsträcka detta till en policy som påtagligt inskränker mänskliga rättigheter och friheter, antingen för dem som söker komma in i ett land eller för dem som redan är medborgare. Demokratin hänger på om man hittar en balans mellan individuell frihet och kollektiv trygghet, och om vågskålen tippas över alltför långt åt ett håll, så blir både individen och samhället lidande.

Det som för närvarande saknas är en generös villighet att dela jordens rika gåvor, som är vår gemensamma arvedel, och attityden av god vilja mot alla, som erkänner vår gemensamma mänsklighet. Om generositet och god vilja var grundprinciperna i det globala samhället, så skulle "problemet" in- och utvandring försvinna. För en mer jämlik fördelning av rikedomarna mellan nationerna skulle göra det mindre troligt att folk skulle vilja lämna sina hemländer; och integrerar man invandrare med öppna armar och noggrant genomtänkta program skulle många missförstånd försvinna. Vi vill inte påstå att sådan omfördelning och integration skulle vara enkelt att åstadkomma – den mänskliga tanken och känslan är fortfarande starkt präglade av splittring och själviskhet. Men det skulle absolut vara värt all den intelligenta och fantasirika ansträngning som behövs.

Föreställ er hur den mänskliga skaparförmågan skulle blomstra, när varje land har tillräckligt för att kunna ge sina medborgare bra utbildning och hälsovård,

I detta nummer

INVANDRINGEN: ETT HÅRD-
NANDE KLIMAT

VÄRLDSLÄRARENS UPPDRAG I
VATTUMANNENS TIDSÅLDER

DET ANDRA VÄRLDSTOPPMÖTET
OM HÅLLBAR UTVECKLING

VÄRLDSBÖNDAGEN 2003

WWW.WORLDBONDINGEN.ORG

REDAKTÖR:
DOMINIC DIBBLE

och när folk från alla kulturer är välkomna dit för att bidra till att bygga ett harmoniskt samhälle. Naturligtvis är inte en utmaning värd mänsklighetens hjärtan och sinnen att hitta på smartare och mer själviskt exklusiva principer för att bestämma vem som ska belönas med den "knappa" handelsvaran medborgarskap, utan att utveckla vår vision av nationernas natur, som differentierade organ i mänsklighetens medvetande, där var och en bidrar med sin unika och kompletterande gåva till helheten. En sådan vision visar att överföring

av andra kulturella influenser till en nations medvetande inte späder ut, utan snarare berikar, både genom ökande ömsesidig förståelse mellan nationerna och genom att öppna möjligheten till nya och oväntade idékombinationer. Det mänskliga hjärtat och sinnet känner inga gränser, och när vi kan erkänna och leva efter det, då kommer en tidsålder av riktiga mänskliga relationer mellan folk och nationer att ta sin början.

|| **Den goda viljan är...** det som löser upp gränserna mellan människor. ||

Invandringen: Ett hårdnande klimat

När man högtidlighöll ettårsdagen av den elffte september på nedre Manhattan, och när namnen på offren lästes upp, kunde man inte undvika att märka hur många etniska grupper och nationaliteter, som fanns på denna långa, långa lista. Eftermålet den elffte september, den kollektiva upplevelsen av helande och återuppbyggnad, gjorde att new yorkborna och världen fick klart för sej att folk av alla raser, nationaliteter och religioner kan leva och glädja sej tillsammans i harmoni, och att just själva mångfalden tjänar till att berika den kollektiva upplevelsen. Men olyckligtvis har flyktingar över hela världen fått lida oproportionerligt mycket, av återverkningarna av händelserna den elffte september 2001 – tusentals människor i Afrika, Mellanöstern, Sydasien och på andra ställen, som räknade med att emigrera, blev fast där de var, ofta i farozonen. Över hela världen uppgår antalet flyktingar till 14.9 miljoner med ytterligare 22 miljoner, som tvångsförflyttats i sina egna hemländer. Av dessa är 80 procent kvinnor och barn.¹ Det mest akuta flyktingproblemet är tillflödet av folk till fattiga länder som tar emot flyktingar och tvångsförflyttade personer i miljoner och som helt och hållet saknar möjligheter att ta hand om dem. Mycket mer internationell hjälp och samarbete till sådana grupper som Röda korset och FN:s högkommission för flyktingar krävs för att de ska kunna utföra sitt värdefulla, men hittills underfinansierade arbete.

Den svåra belägenheten för världens flyktingar och det närbesläktade invandrarproblemet har nu blivit två av de mest polariserande frågorna. Vi går nu en svår balansgång mellan frågan om fri- och rättigheter och trygghet. Vi lever i en tid när rädslan för "främlingen" har trappats upp, och det har inneburit att man infört stränga antiinvandringslagar i många västländer. Och i en tid av global ekonomisk nedgång, såsom för närvarande, kan den allmänna opinionen lätt piskas upp till invandringsfientlighet. Vi kommer inte att få en verklig och varaktig lösning på denna kris förrän vi som världssamfund börjar ta itu med den grundläggande orsaken till problemet, som ligger i de genomgripande ekonomiska olikheter, som finns i världen idag.

Ett klimat av tvångsåtgärder och misstroende har föranlett politiska partier att utnyttja situationen till att gynna sina egna program – program som försöker underblåsa folks latent rädslor för dem vars vanor och seder och/eller hudfärg skiljer sej från deras egen. I många människors sinnen är invandringen förknippad med den felaktiga föreställningen att den drar med sej arbetslöshet, ökad kriminalitet, högre skatter för den sociala sektorn och bostadsbrist. Men verkligheten är den, att i och med att befolkningstillväxten avtar i många västländer, så behövs invandrare för att hålla saker och ting igång – mycket ofta

tar de jobb som den infödda befolkningen är ovillig att utföra.

Behovet av nya idéer

En invandrades liv är inte lätt och sannerligen tar ingen det språnget utan en avsevärd grad av desperation i livssituationen. Det är minst sagt svårt att ge upp hem, familj, vänner och kultur för en oviss framtid. Och vägen till denna eventuella framtid är ofta extremt osäker och väldigt ofta måste de åsamka sej betydande ekonomiska skulder. Utvandrare och flyktingar spolats iland på Medelhavets stränder, hittas ihjälfrusna i bergspass, krossade i tåg-tunnlar, uttorkade i Nordafrikas öknar, kvävda i förseglade containrar eller frysutrymmen eller hopträngda i sjöodugliga båtar. De långa resorna och de skraltiga båtar de använder har emellanåt inneburit katastrof, såsom för dem som dog utanför Capo Rossello i Italien och för andra som har drunknat i försöken att nå För-enta staterna från Kuba.

Få människor i en position, där de kan göra något åt det nuvarande moraset har kommit fram med konstruktiva lösningar eller idéer. Reformvänliga ledare har misslyckats med att på ett tillfredsställande sätt ta itu med frågorna – härav kommer det sej att en del politiker och politiska rörelser avancerat på folks missnöje under denna tid av ekonomisk nedgång. De vill lägga skulden för allt som går snett i ett land på invandrarna och liberala partiets "invandrarvänliga" program, under en glödande nationalistisk anda.

Den allmänna deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna har föga att bidra med i invandrardebatten. Den ger i själva verket ingen ram för diskussion om invand- rares rättigheter. Frågan om hemsändning av invandrare finns emellertid behandlat i FN:s konvention mot tortyr, artikel tre, som förklarar att ingen ska sändas tillbaka till ett land "där det finns påtagliga grunder att tro att han skulle vara i fara att utsättas för tortyr." Men rika länder struntar regelbundet i denna artikel och utvisar folk till länder som använder tortyr, och där det är extra hög sannolikhet att de hemskickade, oliktankande, kommer att torteras. Och regeringarna, som saknar al-

ternativa visioner, klänger sej fast vid det som de upplever som sin obestridliga rätt att hålla folk borta från sina landområden, och det är få som ifrågasätter detta. Ändå är den nationella identiteten i bästa fall vag och oklar; gränser har alltid flyttats genom hela historien, och stater och folk har omgrupperats oräkneliga gånger. Gränser och speciella nationella identiteter är mänskliga konstruktioner och inte representativa för den sanna goda viljan, som förstår i termer av helheter och en bakomliggande enhet.

I en del utvecklade länder hindrar de nya stränga invandringsbestämmelserna blandäktenskap, skär ner på sociala bidrag, inrättar speciella skolor för icke engelsktalande invandrare och ökar risken för hemsändning.² I andra länder har man upprättat flyktingläger för asylsökande och för dem som inte klarat de allt strängare kraven för uppehållstillstånd, och invandrare har förvisats för smärre överträdelser av lagen. Sådana attityder erkänner inte de långsiktiga och väldokumenterade vinsterna med en kulturblandning. Nya invandrare, som vanligtvis är unga, stoppar nästan alltid in mer i det ekonomiska systemet än de plockar ut. Generellt sett är de som är mest hotade av invandrare arbetare i osäkra anställningar och de med låga inkomster som känner att deras jobb och vanor hotas av andra kulturers närvaro. Men Catoinstitutet i Washington DC, en stiftelse som forskar på offentlig policy, har empiriska bevis för att "invandrare har praktiskt taget inga negativa effekter på arbetsmarknaden på någon annan person än på andra invandrare."³

Att erkänna att världen är en enhet

Den hårda regleringen av invandringen pekar på att det behövs ett gemensamt internationellt program för att förbjuda den. Och fastän en sådan tanke för närvarande verkar nära nog omöjlig att implementera, kan den visa sej vara en framtida möjlighet. Helt klart skulle den inte vara möjlig om bara ett eller två länder implementerade den; den kunde utan tvekan förverkligas bara som en internationell överenskommelse mellan alla världens regeringar. Fri rörlighet måste införas för alla människor överallt. Folk behöver frihet att

flytta för att söka jobb, trygghet eller både och. Nuvarande ekonomiska klyftor mellan de utvecklade och utvecklingsländerna kommer helt säkert att innebära, att den desperata strömmen av invandrare världen runt, fortsätter för all framtid, även om restriktionerna blir allt hårdare. Våra dagars kollapsande strukturer kommer som en följd av den separatism och det djupt rotade nationalistiska tänkesätt som styr i århundraden. Men på samma gång finns det grupper och enskilda individer i varje land, som utvecklar ett internationellt medvetande och ett erkännande av att världen är en enhet, att mänsklighet är en. Och detta expanderande tänkesätt kan lätt samexistera med en sund stolthet över den egna nationen. Alla varaktiga lösningar på det svåra invandrar- och flyktingproblemet, måste innebära breda och visionära grepp från hela världssamfundet.

Historien underbygger begäret att bevara det nationella livet och kulturen till varje pris. Gränser och deras förstenede uttryck i form av pass, gör föga för att hjälpa mänskligheten bort från nationalstatsmentaliteten; i en framtid kommer förstås sådana konstgjorda kontrollanordningar att avskaffas. För mänskligheten är en enda mänsklighet, och jordens varor och tillgångar tillhör oss alla och bör vara tillgängliga för kollektivets bästa. Hur kan vi hitta ut ur nuvarande desperata situation? En effektiv första åtgärd är att omskola den allmänna opinionen i nya banor, ge upp gamla invanda sätten att tänka och handla genom att ingjuta en icke-åtskiljande, fullständig formulering av den goda viljans och de riktiga

relationernas principer. Genom en sådan omskolningsprocess, och med slagkraftig hjälp av massmedia, kan man ta itu med problemen och understryka det faktum att mänskligheten är en. Om vi inte försöker detta kommer behoven hos världens fattiga och nödlidande att alltmer tvinga sej in på knutarna. På ett eller annat sätt måste vi ta itu med dessa behov.

”Förespråkarna för den gamla ordningen och de reaktionära elementens krav kan höras i varje land, men även kraven från vissa radikala grupper. De konservativas åsikter har en stor tyngd eftersom de varit vedertagna under så lång tid, och eftersom mänskligheten är trött, kommer man att göra nästan vad som helst för att säkerställa den snabba återgång till normala förhållanden, som de konservativa kräver, såvida inte de som har den nya visionen handlar direkt och med klokhet – och för tillfället finns det inte tillräckligt mycket som tyder på detta.” (Alice Bailey, *Mänsklighetens problem*, p.19)

¹ *World Refugee Survey 2002 (Women's Commission News, våren/sommaren 2002, nr 28)*. Women's Commission for Refugee Women & Children, 122 East 42nd Street, 12th Floor, New York NY 10168-1289; tel +1-212-551-3111/3088; fax: +1-212-551-3180; e-post: info@womenscommission.org; hemsida: www.womenscommission.org

² *The New York Times*, 20 juni 2002: Sarah Lyall, "When Asylum Seekers Knock, Europe is Deaf"

³ Cato Institute, 1000 Massachusetts Ave., N.W., Washington, D.C. 20001-5403; tel +1-202-842-0200; fax. +1-202-842-3490; Hemsida: www.cato.org

Världslärarens uppdrag i vattumannens tidsålder

Man skulle kunna säga, att världslärarens uppdrag i Vattumannens tidsålder utgör "etapp två" i en omfattande process att skapa Guds rike, själsriket, på jorden. Det första skedet motsvarade de senaste tvåtusen åren av Fiskarnas tidsålder, symboliserad av de tidiga kristnas tecken, fisken. I det första skedet presenterade Kristus tanken på det nya riket; den växte till ett lockande ideal, som de senaste tvåtusen åren har inspirerat kristna över hela världen. Under det andra skedet, som omfat-

tar de kommande tvåtusen åren, kommer vi att få se fortsättningen på denna process. Kristi uppdrag är ännu inte slutfört.

Guds rike är en tanke som varit väl förankrad i det mänskliga medvetandet, och det är fortfarande ett inspirerande ideal. Men så många falska påståenden om riket och om vem som är meriterad att träda in i detta nya område, har uppstått, att den enkla, ursprungliga tanke som Kristus formulerade, har be-

gravts och beklätts med århundradens dogmatik, vantolkning och rena önsketänkande. Därför är den skrämmande uppgift som möter Kristus, världsläraren, tillsammans med medlemmar av den andliga hierarkin, att omdefiniera hans grundläggande intention i all dess enkelhet och skönhet. Mänskligheten har nått det lämpliga stadiet i sitt utvecklande av medvetandet, där den kan ta ett större steg framåt mot Ljuset. Och enligt Guds plan är tidpunkten den rätta för ett nytt naturrike att träda fram ur människoriket. Detta är världslärarens primära mission.

Guds rike är inte ett kristet rike; det är öppet för alla människor oavsett religiös trosföreställning. Kristi ansvar är att vara världslärare för hela mänskligheten och inte bara för de kristna. Som världslärare är hans syfte att frammana ur mänskligheten en sant intuitiv varseblivning, som kommer att öppna en ny relation till själsriket, den andliga hierarkin och Guds stora vilja. Denna öppna, vertikala inriktning kommer att avslöja den redan förefintliga relationen mellan de tre stora planetcentra: mänskligheten, hierarkin och Shamballa.

Inom denna större, allmänna bild finns andra viktiga läror som han vill betona som kommer att lägga grunden för det nya riket. Allra överst finns behovet att bygga tätare harmoniska relationer i den mänskliga familjen, och för mänskligheten att förstå varför detta är så avgörande nu. Riktiga relationer, byggda med den goda viljans aktiva energi, är nyck-

eln till att utveckla nästa stadium i Guds plan. "Upprättandet av riktiga mänskliga relationer är en aspekt av vad den gudomliga viljan rymmer för mänskligheten och är nästa sida av det gudomliga som ska uttryckas i de mänskliga angelägenheterna – individuellt, lokalt, nationellt och internationellt." (Alice Bailey, *Kristi återkomst*, p.98). Därför är Guds vilja kraften bakom skapandet av riktiga relationer. Inte bara för oss själva behöver vi bygga upp riktiga relationer, utan genom dem kommer insikten om vår medfödda enhet, en väsentlig uppenbarelse av det nya naturriket, att framträda.

Ett annat viktigt ämne, som världsläraren ställs inför, är behovet att skingra fruktan och osäkerhet som omger födelsens och dödens två portar som leder själen in i och ut ur tillvaron på det fysiska planet. Mänskligheten behöver befrias från denna allmänt utbredda fruktan. Då kommer mer ljus att kunna spridas över tillvaron på de inre planen av verkligheten.

Det finns många viktiga ämnen som världsläraren möter, när han och den andliga hierarkin förbereder sej för hans vattumannamission. Många av de forntida mysterierna återstår ännu att avslöja, och det kommer att förändra livet i Vattumannens tidsålder högst väsentligt. Deras uppenbarande kommer, när mänsklighetens medvetande är tillräckligt förberett för att kunna bli källan till och ta ansvaret för det nya naturriket .

Det andra världstoppmötet om hållbar utveckling: Resultat och möjligheter

Från den 26 augusti till den 4 september 2002 var Johannesburg värd för Förenta nationernas världstoppmöte om hållbar utveckling, även känt som *Earth Summit II* (*Earth Summit I* ägde rum i Rio de Janeiro 1992). Många regeringsdelegationer och företagsrepresentanter deltog. Som brukligt är vid stora händelser av det här slaget hölls också en parallellkonferens för det civila samhället, och ngo:er både från nord och syd var aktiva både här och på topp-

mötet två mil därifrån. Det totala deltagarantalet vid båda konferenserna var många tiotusentals personer. Vi kan med full rätt fråga vad som bör göras av en så enorm begivenhet? Var den ett effektivt forum för regeringar, företag och det civila samhället att diskutera svåra ekologiska och utvecklingsmässiga uppgifter eller gjorde själva storleken sådana diskussioner alltför otympliga och ohanterliga? Och överskuggades ämnet "hållbar utveckling" (en

term utan klart fastställd mening) av det förmenta, men inte faktiskt annorlunda tvisteområdet mellan globala aktörer av alla slag, nämligen ämnet "globalisering"?

Det finns inget enkelt svar på dessa frågor, delvis på grund av den otroliga mångfalden. Det var inte bara ngo:erna, vars intressen sträckte sej längs hela frågespektrat; regeringarna var av alla politiska anstrykningar, kulturella bakgrunder och grader av ekonomisk makt, och under det att varje nation kan möta samma utmaningar – såsom klimatförändring eller tillgång till energikällor och färskvatten – så möter var och en en unik kombination av dessa faktorer, vilket leder till vitt skilda prioriteringar. Och till råga på allt så hade de stora företagens deltagare inom vatten, energi, transporter och jordbruk etc. alla sin egen speciella vinkling att utöva påtryckningar. Denna komplicerade cocktail av konkurrerande intressen kan hjälpa till att förklara varför man tolkat förhandlingarna och det slutliga resultatet så kolossalt olika. Men i grova drag kan man säga att företagen och regeringarna till slut blev nöjda medan det civila samhället var djupt missnöjt.

Mål och ideal

Ett sätt att förklara detta är att tänka på de tydliga skillnaderna mellan de två sektorerna (företag och regeringar räknas som en enhet, och det civila samhället är den andra enheten). Handlingsprogrammet, som toppmötet resulterade i, kan i bästa fall sägas vara ett blygsamt steg framåt från tidigare åtaganden på en del områden, särskilt inom hälsovården, medan på andra det inte skedde några framsteg alls, och till och med, enligt somliga, en tillbakagång. Företag och regeringar är vana att skapa "hårda", kvantifierbara mål som ska uppfyllas till ett specifikt datum, så för dem kunde det faktum att en del mål angavs tolkas positivt. För det civila samhället, som är mer motiverat av ideal som mänskliga rättigheter och ekologisk harmoni, ses sådana mål troligen inte som mål, utan bara som milstolpar på vägen mot en bättre värld. Så när så få nya mål, av så blygsam omfattning, blev resultatet av en så långdragen, kostsam och komplicerad process, är det inte förvånande att det civila samhället vill tolka detta som ett misslyckande. Man lyckas

inte på nytt bekräfta och lyfta fram de ideal som ligger bakom processen. Ja, även i upptakten till toppmötet visade civila samhället oro över bristen på ambition i de presenterade dokumenten, inte bara i termer av ideal, utan också över deras praktiska omfång. Såg man Riokonferensen som "visionskonferensen" och Johannesburg som "genomförandekonferensen", verkade det som föreslogs för att implementera Rioagendan alltför futtigt för det civila samhället.

Så toppmötet i Johannesburg, liksom toppmötet i Rio, kan också vara uttryck för en kris i mänskliga förhållandena. Riomötet hölls vid en tidpunkt då allmänhetens medvetenhet om stora frågor såsom hålet i ozonskiktet och globala klimatförändringar var mycket hög. Mänskligheten som helhet erkände att det var en yttre, objektiv kris i våra relationer med jorden och reagerade på den. Men fastän denna yttre kris fortsätter och har fördjupats, så verkar den allmänna oron ha mattats av. Detta kan delvis bero på att diskussionerna i ekologiska ämnen sedan Rio har fått en större detaljinriktning, en debatt som ytterligare kompliceras av frambrytandet av "globaliseringen" som ett erkänt fenomen och influens. Men vilka skälen än är, så är de ekologiska frågorna inte längre högaktuella för världsoptionen. Så från en synpunkt kan Johannesburg ange en mer subjektiv kris – en kris för den ursprungliga visionen för en hållbar utveckling. Om denna vision inte längre övertygar tillräckligt för att skapa ett omfattande intresse hos allmänheten, så kanske den behöver omprövas och även sättes att presentera den, genom sådana evenemang som toppmötet i Johannesburg.

Samarbete är en stimulerande utmaning

En annan slags vändpunkt kom också under konferensen – i det här fallet en identitetskris för de olika inblandade aktörerna, när de kämpar för att förstå och införliva andras synpunkter. Detta kan bli en framgång för arbetet med en hållbar utveckling, för i grunden kräver denna verkligen att alla parter – civila samhället, regeringar, företag och allmänheten – omprövar sina prioriteringar och värderingar, om man ska komma fram till en genomförbar lösning.

Sålunda pressas företagen att skifta fokus från att bara ha fokus på vinstmaximering och aktieägarnas intressen, till överväganden och offentlig rapportering om en rad faktorer, som visar deras inverkan på både de naturliga systemen och den större gruppen intressenter (inklusive kunder, anställda och i sista hand alla som påverkas av deras verksamhet). För ngo:erna är det också en utmaning. De måste försöka hitta vägar att göra sin vision praktisk och konkret, i samarbete med regeringar och företag. I synnerhet genom det utfall av Johannesburg, som går under namnet typ II-resultat, vilket innebär koalitioner mellan små grupper av olika aktörer för att tackla specifika projekt. Regeringarna konfronteras med det faktum, att politik som ska ge förändringar i positiv riktning måste formuleras på mycket längre sikt än nästa valperiod, och att den inte nödvändigtvis kommer att behaga väljarna. Och den stora allmänheten får inse, att den har ett ansvar för att acceptera de mått och steg som kan komma att inskränka på den köpgalenskapens livsstil som de blivit vana vid, om vi ska få en framtid på jorden.

Det är lätt att bli cynisk över hur djupt rotat detta är i affärs-, regerings- och allmänna opinionens kretsar. Men själva det faktum att det kommer idagen ger förstås anledning till optimism att de olika aktörerna kan handla mer harmoniskt i framtiden, förutsatt att de får en bättre förståelse för varandras värderingar. I

Verksamheter under en övergångsperiod

Under övergången till en ny världsordning, med enhet, fred och goda relationer, skapar människor av god vilja verksamheter som är typiska för den nya gruppen världstjänare.

Låt oss lyssna till hjärtats visdom

Låt våra hjärtan tala genom oss till världen

Idag ser vi att våldet och aggressionen ökar över hela världen, och det kan inte vara vägen till en fredlig värld. Vi ser fruktan sprida sej som en löpeld, och med hjälp av hatets vindar kan den lägga grundvalen för ett gott liv i aska.

Fruktan, våld och aggression måste övervinnas med medkänsla, kärlek och god vilja. Hjärtats visdom leder oss till att skapa, att älska, att betvinga de murar som skiljer oss från varandra.

Johannesburg arrangerade till exempel *World Business Council for Sustainable Development* och Greenpeace en gemensam tillställning för att försöka driva igenom ett internationellt ramverk för att bekämpa klimatförändringarna. Detta visar, att grupper som tidigare inte skulle ha drömt om att samarbeta börjar ansluta sej till vissa aspekter av en gemensam agenda. Och arbetet med att identifiera och implementera denna agenda kan bara äga rum i en atmosfär av god vilja, där alla är beredda att lyssna och att ändra ståndpunkt. Kanske är det här som den framtida tyngdpunkten i sådana förhandlingar ska ligga – att alla parter prioriterar den goda viljans skapande och upprätthållande. Denna enkla men kraftfulla energi gör, att alla parter erkänner sitt gemensamma intresse av att vårda och bistå vår planet och dess levande varelser – så att livets heliga gåva, som varje generation får från jorden, kan ges vidare i till dem som följer efter.

För den som vill veta mer om toppmötet i Johannesburg har *Heinrich Böll Foundation* gjort en förnämlig hemsida www.worldsummit2002.org

En omfattande länksamling om toppmötet finns på:
<http://archive.greenpeace.org/earthsummit/links.html>
Båda dock bara på engelska.

Nu är tiden kommen att förena våra individuella hjärtan och erbjuda dem till världen, för att hjälpa de som befinner sej på utsatta ställen i arbete för freden. Klipp ur ett hjärta i papper, skriv ditt budskap (se exemplet nedan) och namn på det och skicka det till Ina Jonkman, CP 91, Ch 1148 Lisle, Schweiz, som samordnar detta projekt.

Låt hjärtats låga tändas av medkänslans eld.

I medkänslan är kunskapens dyrbara pärla dold.

(Budskap från René Wadlow, representant för *Association of World Citizens*, till FN i Genève.)

Världsböndagen 2003

För att bygga ett mer rättvist, globalt samhälle, där vi visar omtanke och där vi alla är beroende av varandra behöver mänskligheten framför allt mera ljus, kärlek och andlig vilja. **Lördagen den 14 juni 2003** kommer människor av god vilja från alla världens hörn och från olika religiösa och andliga miljöer att gemensamt åkalla dessa högre energier genom att använda Den stora invokationen.

Vill du vara med i detta helande genom att ta med Den stora invokationen i dina tankar, dina böner eller dina meditationer på världsböndagen? För att få mer information om världsböndagen och hur du kan aktivt stödja den där du bor, skriv till World Goodwill (på engelska).

DEN STORA INVOKATIONEN

(anpassad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på
jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på
jorden.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut tre gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska.

Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor, och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda pg-numret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembé (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till så många som möjligt.
Föreningsparbanken (clearingnr 8327 nr: 9 994 819 589-7).